

til privat anvendelse, f. eks. efter at erhvervsvirksomheden er ophørt.

Efter forslaget § 8 F skal renter af anden gæld end omhandlet i § 8 E, give grundlag for fradrag efter kildeskattelovens § 36 A i de beregnede indkomstskatter m. v. for skattepligtige personer. Virkningen heraf er som nævnt i indledningen, at den skattemæssige værdi af fradraget bliver den samme for skatteydere med høj og lav marginalskatteprocent.

For så vidt angår dødsboer, er det i 2. pkt. foreslået, at der ved opgørelse af boets skattepligtige indkomst fortsat skal kunne fradrages udgifter til renter. Begrundelsen herfor er, at beskatningen af dødsboer er proportional, hvorfor det ikke har megen mening her at omlægge fradraget fra et fradrag i indkomsten til fradrag i skatten.

Det samme gælder for selskaber og foreninger, der omfattes af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v., idet også beskatningen af disse skattepligtige er proportional. Der er dog ikke foreslået indføjet nogen positiv lovbestemmelse herom. For så vidt angår udgifter til renter afholdt af erhvervsdrivende selskaber eller foreninger følger det af forholdets natur, at udgiften er erhvervs-mæssig, og for foreninger, stiftelser og selvejende institutioner, der kun er skattepligtige af indtægt ved erhvervs-mæssig virksomhed, er fradragsretten i forvejen begrænset til udgifter, der vedrører indkomstkilder, hvis indtægter er skattepligtige.

Personer, der er skattepligtige efter kildeskattelovens § 2 (begrænset skattepligtige) vil have ret til fradrag ved indkomstopgørelsen for renteudgifter i de tilfælde, hvor den skattepligtige indkomstkilde er erhvervsudøvelse her i landet, og hvor gælden vedrører denne erhvervsvirksomhed. Hvis den skattepligtige indkomstkilde er fast ejendom, som ikke efter forslaget til § 8 E skal betragtes som erhvervsvirksomhed, vil renterne af gælden i ejendommen give grundlag for fradrag i de beregnede skatter.

Ved § 8 G foreslås det, at bestemmelserne om renter i §§ 8 E og 8 F skal finde tilsvarende anvendelse på andre løbende udgifter, for hvilke der hidtil har været fradragsret på ligefod med renter efter ligningslovens § 8, stk. 3. Det drejer sig om løbende provisioner eller præmier for lån og for kaution samt om stiftelsesprovisioner, engangsydelser for lån, sikring af tilgodehavender eller kaution, såfremt løbetiden er mindre end 2 år, sømt reservefunds- og administrationsbidrag til realkreditinstitutter.

Til § 1, nr. 5 og 6.

(Underholdsbidrag).

Efter de gældende regler kan bidrag til en fraskilt

eller frasepareret ægtefælles underhold og til børn under 18 år, som ikke opholder sig hos bidragyderen, fratrækkes i dennes skattepligtige indkomst.

Under samme betingelser kan bidragyderen fratække underholdsbidrag til børn uden for ægteskab med hensyn til hvilke, der påhviler den skattepligtige forsørger- eller bidragspligt over for det offentlige.

Modtagerne skal medregne bidragene til den skattepligtige indkomst.

Retten til fradrag i indkomsten medfører, at den skattemæssige værdi af fradragene er større jo højere bidragyderens indkomst er, hvorimod den skattemæssige virkning af fradraget ikke altid opvejes af beskatningen hos modtageren, da dennes indkomst ofte vil ligge på et lavere indkomstrin end bidragyderens. Hvor bidraget skal medregnes til barnets indkomst, vil der således for det meste ikke ske beskatning af bidraget på grund af barnets personfradrag.

Forslaget går ud på, at bidragyderens ret til ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst at fratække bidrag ændres således, at bidrag fremtidig giver grundlag for fradrag efter kildeskattelovens § 36 A i de beregnede indkomstskatter m. v. Derved opnås, at bidrag af samme størrelse vil give samme nedsættelse af indkomstskatten, uanset hvilket indkomstrin bidragyderen befinder sig på.

Efter forslaget får dette virkning for alle bidrag, dvs. også for bidragsforpligtelser, som bidragyderen er pålagt forud for lovens ikrafttræden. En regel om, at ældre bidragsforpligtelser fortsat skulle give ret til fradrag i indkomsten, vil være meget vanskelig at administrere.

Til § 1, nr. 7 og 8.

(Aftægtsforpligtelser og andre løbende forpligtelser).

Efter de gældende regler i ligningslovens § 14, stk. 2, kan den skattepligtige ved indkomstopgørelsen fratække løbende ydelser såsom aftægts- og underholdsydelser, som han har forpligtet sig til at udrede. Der har i praksis udviklet sig regler for, hvad der kræves, for at en ydelse kan anses for løbende og dermed fradragsberettiget. I korte træk går reglerne ud på følgende:

En ydelse, der udgør et bestemt årligt beløb, og som er påtaget for nyderens eller yderens livstid, anses for løbende. Det kan vedtages, at en livsbetinget ydelse kun skal erlægges i et bestemt åremål, når dette ikke er kortere end 10 år. Ydelsens bortfald kan være knyttet til en anden begivenhed end nyderens eller yderens død, men yderen må ikke ensidigt have indflydelse på, hvornår den begiven-